

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Vindictæ cupiditas, quæ appellationibus eiuscemodi facilè interuenit,
Dei exemplo contraria est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tribunal, non dixerit, sed cum libero summi Iudicis arbitrio reliquerit iudicandum.

V I.

Ad eandem patientiam nos dirigunt doctrina & exempla Christi ac Sanctorum. Doctrina enim eius non est, vt oremus, *Matth. 6. 12. Voca ad iudicium, & plecte inimicos nostros: sed: Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Quo modo dimittit, qui aduersarium ad iudicem mittit? Non est hoc dare veniam, sed exigere pœnam. Aliud præceptum scripsit nobis Magister.

Matth. 5. 44. noster: Diligite inimicos vestros, inquit, benefacite his, qui oderunt vos: & orate pro persequentibus & calumniantibus vos. Citare illos ad iudicium, non est, pro illis, sed contra illos orare; non illos diligere; non benefacere, sed velle mori, sed velle illos iudicari & damnari, sed velle illis iustitiam diuinam immittere, non misericordiam impetrare. Quod etiam Apostolus gentium vetuit illis *1. Theſſal. 5. 15. Videte, ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est, sectamini in inuicem, & in omnes.* Contrarium profusè faciunt, qui iustissimam talionis legem existimantes, non bonum pro malo, sed malum pro malo, dentem pro dente, mortem pro morte reddere, Paulo reclamante, petunt, formidando Dei decreto, inimicos suos è medio tolli, atque ad Tartareos ignes condemnari.

VII.

Si quis exempla vult imitari habet sanè exempla, atque in primis ipsius Dei. Quamobrem Christus, cum dixisset: *orate pro persequentibus & calumniantibus vos, statim exemplum subiungens dixit: ut sitis filij Patris vestri qui in calis est: qui solem suum oriri facit super bonos & malos: & pluit super iustos & iniustos.* Sedet, in cælis, Deus, & audit quotidie homines sibi maledicentes, impiòsque dirissimè conuiciantes ac blasphemantes; & noua semper scelerata excogitantes, quantumque in ipsis est, giganteo ausu, diuinam maiestatem è cælo deripere conantes: audit ista, & videt, & patitur. Quid dico patitur? cum habeat potestatem mittere in gehennam, & missis è nube fulminibus, tales exterminare; sustinet illos, *solem suum oriri facit* illis, pluuiam mittit, vt terra, ad eos alendos irrigetur: nec hoc tantum facit, sed etiam mittit illis angelos suos, qui eos in viam, atque ad æternæ gloriæ semitam reducat. Pulcherrimè aureum illud os: *At, inquires, calumniam passus sum, & ferre iubet aquanimiter, & quo modo potero? Facillimè profecto, si tantum in calum respicias. Cogita quòd, illic super Cherubim sedenti*

S. Chrysoſt.
hom. 78.

denti factus es similis: nam & ille contumelijs affectus fuit, & tolerauit, & opprobria pertulit; nec vltus est percussus, & non insurrexit, sed è contra reddidit beneficia his, qui talia perpetrauerant, nõsq; iussit suos imitatores esse. Calum deniq; respice, & postea qua te Deus suscepturum promisit, si generosè feras. Christi igitur nobis præluxit exemplum, cui, cum vita, per summam iniuriam, infami morte, eriperetur, tamen ad alterius vitæ vadimonium neque Iudæos, neque Pilatum, neque carnifices, neque vllum alium euocauit, sed, cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur: tradebat autem iudicanti se iniustè. Latroni quoque paulo priùs conuiciato, non dixit: *Hodie mecum eris in Iudicio*, sed, *Hodie mecum eris in Paradiso*. Pro illis autem, qui, non contenti, eum flagris lacerasse, & clauis in crucem adegisse, insuper etiam ei illudebant, auream illam orationem fudit: *Pater, dimitte illis, non enim sciunt, quid faciunt*.

1. Petr. 2. 23.

Luc. 23. 43.

Luc. 23. 34.

VIII.

Hanc Magistri sui heroicam patientiam ac fortitudinem imitatus est aliorum quoque Sanctorum ingens numerus. Atque primus quidem Stephanus, qui inter lapidantes, pro lapidantibus orans dixit: *Domine, ne statuas illis hoc peccatum*. Deinde & Paulus, qui de se scribit: *Optabam ego ipse anathema esse à Christo, pro fratribus meis*, qui in vitam ipsius obstinatissimè coniurauerant. His è diametro aduersantur, qui, mortalis vitæ causa, Deum iudicem appellantes, illaudabili verborum metamorphosi exclamant: *Ne ignosce, Pater, sed iudica, vindica; statuas illis hoc peccatum. Non sum ego anathema pro fratribus meis, sed illi pro me sint anathema*. Neque multi martyres huius appellationis ius vsurpare solebant, licet innocentissimè, crudelissimèq; occiderentur. Quin potius, post acceptam iniquissimæ mortis sententiam solennes eorum vocerant, vt exclamarent: DEO GRATIAS, quod difertè testatur Iustinus; & perspicuum est ex vita S. Cypriani; atque antiquissimo Tertulliano attestante, *Christianos magis damnatos, quàm absolutos gaudere*. Quia, in veteri quoque testamento, Ioseph in cisternam, Ieremias in cœni, Daniel in leonum lacum, tres pueri in fornacem inflammatissimam missi, cum utiq; de vita eorum innocentissima eripienda ageretur, tamen non leguntur, vel fratres, vel tyrannos, vel carnifices, ad diuinum tribunal, citauisse; & tamen iustus iudex Iosepho fratres subiecit, Ieremiam è cœno eduxit; Danielis aduersarios leonibus præbuit deuorandos; trium puerorum lictores, flamma è fornace in illos excussa, vstulauit.

Act. 7. 59.

Rom. 9. 3.

Iustin. Apolog. 1. Tertullian. ad Scapulam.

E e e

Quid